

Nachtdropping COV Gelderland vrijdag 19 oktober 2007

Vanaf 18.30 was men welkom in café zaal Ton Oomen in De Horst. Eenieder kreeg een heerlijk bakkie leut met appeltaart. Om 19.00 vertrok de 1e ploeg na de briefing, die gehouden werd door de organisatoren van deze activiteit; Piet Pruijs (54-3) en Sander de Vries (86-2). De 1e ploeg bestond uit Toon Lap (56-6) en Willem Versteeg (56-5). Daarna groep 2, bestaande uit Victor R(L)ikken(73-4), zijn vrouw Christel en haar zoon, Jeroen, groep 3, Joop & René en toen was het tijd voor onze groep 4 om te vertrekken nadat Sander mijn telefoonnummer verkeerd had opgeschreven; 06-12345678!!!!..... Onze groep (4) bestond uit Chris Heilbron (64-3), Maurice van Honk (86-2), Elly Tunders en Albert v. Heijningen(80-3). In totaal waren er 5 groepen. Groep 5 bestond uit Harry Snoep (52-2), Hennie & Ria..

De start was bij de prachtige witte kerk van De

Horst en de route voerde ons al gauw richting het Reichswald, na de Grafwegenerstrasse (op nr.16 woont co-smi b.d. André van Dommelen, (83-2) die samen met zijn charmante vrouw Suzanne mij tijdens de laatste 4dgse voorzien had van een heerlijk Duits biertje(halbes liter) en dito brood met worst). Ter hoogte van de Drölsenberg 76m kwamen we bij de koffiepost, waar ons koffie met speculaas wachtte. Dit alles verzorgd door Bart Matser(51-1) en Gerrit Hol(55-2) met hun dames. Hier bleek dat wij de 2^e groep waren, die arriveerde, dus dat was grote klasse. Even later kwam ook groep 2 aan o.l.v. mevrouw Rikken. Een beuk groeit door weer en wind een

mens door tegenslagen, die hij overwint....

Na de koffie kon men kiezen of de normale route te lopen of de verkorte, via modderige paadjes, donker bos en Duitse helmen. De keus was snel gemaakt en dat was de korte route,

want wij gingen voor de hoofdprijs, die was een geheel verzorgd weekend in de prachtige Duitse plaats Kranenburg.

Via het Duitse plaatsje Frasselt, waar Maurice ons na afloop een heerlijk biertje beloofde kwamen we al vrij snel in het Naturschutzgebiet "Kranenburger Bruch". Plots zagen wij in de verte enkele lichtjes en die kwamen steeds dichterbij, het waren geen verdwaalde Wehrmachtsoldaten, die daar al 62 jaar rondzwerven maar 2 Hollandse commando's van ongeveer 62 jaar.... en wel; Toon & Willem. Zwarte tijden blijven niet, maar sterke mensen wel..... Deze dappere commando's, waren over de brug rechtsaf gegaan en kwamen uiteindelijk in een moeras terecht en na tot hun knieën in de Duitse shit te hebben gestaan, kwamen ze tot de slotsom, dat dit niet de bedoeling kon zijn van Piet & Sander en besloten om te keren en zodoende kwamen wij deze mannen tegen op ons pad. Wanneer de weg ophoudt veranderen, na verandering kun je verder..... Daar Wim weer volop in training is voor de fit-test van 2008, was dit ook weer voor hem, een welkome aanvulling op het trainingschema. Wij besloten onze groepen te fuseren tot 1 groep en wel groep 1&4 en dat werd dus 104 en gezamenlijk gingen wij nu over de brug naar links. Daar punt 22 van de route luidde: Bij asfaltweg linksaf bruggetje over. Zouden wij nu deze route gaan volgen tot de asfaltweg, die maar niet wilde komen. Na enkele km kwamen wij bij een onverharde kruising, daar hier geen asfaltweg was of ander herkenningspunt, besloten we om te keren

naar het begin van het Naturschutzgebiet en daar linksaf te gaan, hopen we dat we daar wel een asfaltweg tegen zouden komen met een bruggetje op links. Onderweg kwamen we groep 3 tegen bestaande uit de zoon van Viktor met een manschap van de luchtmobiele brigade, na deze mannen; Joop & René erop gewezen te hebben dat er enige hiaten zaten in de route, hebben wij deze mannen de goede kant op gestuurd, wat hun ook uitstekend is gelukt bleek achteraf, mijn complimenten mannen.

Nou asfaltwegen kwamen we genoeg tegen maar geen bruggetjes op links. Na uren lang gelopen te hebben kwamen we bij een verharde kruising en met behulp van kaart 46 (1:50.000), die ik op de valreep mee had genomen van huis, besloten we richting Kranenburg te lopen. Er is geen andere weg, dan je eigen weg..... Dankzij onze vastberadenheid kwamen we uiteindelijk weer op de route en wel daar waar de route van links kwam met nu voor ons de verlangde asfaltweg met het inmiddels beroemde bruggetje.

Je kunt immers de avonturen, die voortkomen uit verdwalen, niet beleven als alles perfect zou zijn.

Op de markt aangekomen, waren daar Piet & Sander met verzorgingspost 2 en wel Hollandse Snert met roggebrood met spek (bedankt kok; Willem, hij was heerlijk).

Hier bleek dat we weer groep 4 waren zowel letterlijk als figuurlijk! Na het nuttigen van de snert togen we weer verder en via een slagboom kwamen we door een spoorwegemplacement. Na het verlaten hiervan kwamen we nog langs een manege en verschillende duistere paadjes en wegen op het eindpunt aan om 23.17 uur. Om 23.05 uur waren Joop & René al binnen, die hadden zelfs de lange route gelopen, maar dit hadden ze gecompenseerd door de route gedeeltelijk in looppas af te leggen. Hierdoor hadden ze onderweg ook nog tijd over voor een extra pitstop in een kroeg. Deze mannen hebben de gehele route correct gelopen, klasse mannen.

Om 23.16 uur kwamen Hennie, Ria en Harry Snoep binnen, die ook de gehele route correct hebben volbracht.

Het 1^e biertje (Hertog Jan) was van Maurice en al spoedig volgde er meerdere, die heerlijk smaakte. Geniet nooit met mate, maar met overvloed. Maar volgens Maurice was er een nog lekkerder biertje en wel Heineken. Om 23.35 uur kwam de laatste groep binnen, bestaande uit Victor, Christel en Jeroen. Deze groep schijnt zich tactisch verplaatst te hebben en veel omtrekkende bewegingen gemaakt te hebben om vooral niet gezien te worden.....

Diep in de nacht togen wij naar Veghel om ons te rusten te leggen, want morgen wachten ons (Rob van 't Hof; 61-2, mijn wandelmaatje Ton van Baaijen en ik) een wandeling van 40km in Spijkenisse, waar we door het plaatsje Biertje kwamen (vroeger heette dit Biert).

Piet & Sander bedankt voor deze mooie en goed verzorgde tocht, fijne avond en begin van de nacht met prachtig weer. De route was ongeveer 15km, mits je goed was in cryptogrammen, voor ons was het dus ietjes meer! We hadden de keus tussen bankhangen en deze dropping, nou we hadden de juiste keus gemaakt, daar waren we het unaniem over eens. Tijd doden is doodzonde, tijd beleven is belevens. Tot de volgende keer en hopelijk zien we dan ook weer wat "nieuwe gezichten". Bij elk gezicht heb ik een herinnering, ik bewaar ze allemaal.....Kijk niet naar je grenzen, maar naar je mogelijkheden. Wij hebben vanavond in ieder geval verschillende keren de grens overschreden.

Met vriendelijke commandogroeten,

Albert van Heijningen

